

Blog Amma Asante: hopen op een kabinet van gelijke kansen en ... van

(Amma Asante: Voorzitter LCR 29-03-2021)

Hoop op een kabinet van gelijke kansen, inclusie en saamhorigheid

Gelijke kansen, inclusie en saamhorigheid komen centraal te staan. Dat is mijn hoop voor Nederland. En met een hart vol verwachting ging ik dan ook op 17 maart, net als miljoenen andere Nederlanders, naar de stembus. Ditmaal was stemmen over drie dagen verspreid vanwege corona en kon je voor het eerst per post je stem uitbrengen. Vooral voor senioren en mensen met een kwetsbare gezondheid een uitkomst. Stemmen is immers een feest van de democratie en daar mag iedereen aan meedoen. Zo feestelijk als het is om te mogen stemmen, de uitslagen gaven mij weinig reden tot feesten.

Merkwaardig, gezien het aandeel van de VVD in de tweedeling in de samenleving

Het was al lang van tevoren, via de peilingen, duidelijk dat de VVD aan kop ging en aan kop bleef. Dat is uiterst merkwaardig gezien het aandeel van deze partij in de ontstane (sociaaleconomische) tweedeling in de samenleving. Al ruim tien jaar lang levert deze partij de premier van dit land en al ruim 20 jaar neemt zij onafgebroken deel aan kabinetten. Je kan hier heel zuur over doen maar het is ook een prestatie van formaat en het levert verschrikkelijk veel bestuurlijke ervaring op. Bijzonder blijven de kwaliteiten van premier Rutte. Hij blijft middenin bijvoorbeeld een toeslagenschandaal en forse kritiek op aantasting van grondwettelijke vrijheden van burgers toch zodanig leiding en campagne voeren dat hij uiteindelijk als grootste uit de bus is gekomen.

Een mooie aantrekkelijke agenda op basis van onze signalen

Opvallend was ook de enorme winst van D66, nu de tweede partij van het land. De toekomstgerichte agenda met de nadruk op nieuw leiderschap van mevrouw Kaag wist de harten van vele keizers te bekoren. D66 heeft in de afgelopen jaren ook flinke invloed gehad op het huidige sociaaleconomische klimaat. Denk aan de duidelijke tweedeling tussen werkenden en niet-werkenden, tussen mensen met vaste banen en met flexibele contracten. Maar er is vanuit het oogpunt van de burger in de sociale zekerheid ook reden voor hoop. D66 heeft immers een aantrekkelijke agenda als het gaat om het terugdringen van vermogensongelijkheid, vereenvoudiging van belastingen en afschaffen van toeslagen. Ook de aanpak van de arbeidsmarkt door het aantal flexcontracten terug te dringen en zekerheid

te bieden aan zelfstandigen, een inclusieve arbeidsmarkt en het investeren in de toekomst zijn punten die wij als LCR alleen maar kunnen onderschrijven. De VVD? Die wil vooral inzetten op herstel van de economie, ondernemers en koopkracht van de middeninkomens.

Hoe komen we tot een radicaal andere koers met het verleden?

Hoe verschillend de partijen ook staan in de thema's die mensen in de sociale zekerheid aangaan, het is duidelijk dat de coronacrisis niet alleen de economie bedreigt, maar ook onze gezondheid, banen en inkomens van mensen. Het heeft de ongelijkheid die al bestond alleen maar meer blootgelegd. Als we niet met de juiste maatregelen ingrijpen, vergroot deze crisis die ongelijkheid. Alle politieke partijen van links naar rechts lijken zich hiervan bewust te zijn. De vraag is echter: wordt het een onsje meer of leidt dit tot de radicale veranderingen die bijvoorbeeld een partij als D66 voorstaat. Dat verschil wordt waarschijnlijk gemaakt door de derde en eventueel vierde partij die mag/mogen aanschuiven. Het blijft voorlopig spannend.

Hoe belangrijk de verkiezingen en de uitslagen ook zijn, ze zijn altijd van tijdelijke aard. Het kan zo maar zijn dat we voortijdig weer naar de stembus moeten vanwege de uitkomsten van de parlementaire enquête naar het toeslagenschandaal en de gasboringen in Groningen.

Een lange termijncommitment voor gelijke kansen, inclusie, saamhorigheid

Gelijke kansen, inclusie, saamhorigheid, oog voor de rauwe realiteit van cliënten in de sociale zekerheid en hun belangen – de motor waarop ik draai – verdient daarom een lange termijncommitment en -focus, wars van de politieke realiteit. Het verdient ook een samenwerking tussen de LCR en alle betrokkenen inclusief politieke partijen die cliënten in de sociale zekerheid een warm hart toedragen. Met de ogen gericht op de bal: een inclusieve arbeidsmarkt, bestaanszekerheid, versterking van de rechtspositie en participatie van mensen met een uitkering, werk ik stug door met het uitdragen van de reden waarom de LCR bestaat. Zo nu en dan vier ik ook de vele successen die al geboekt zijn waaronder de toegenomen aandacht voor de aanpak van armoede, verbetering van de kwaliteit van de schuldhulpverlening, maatwerk bij de uitvoeringsorganisaties, technologie in inclusie, vrijstelling van 1200 euro in de Participatiewet en niet te vergeten: linksom of rechtsom het minimumloon gaat omhoog!